
Hvordan gør vi vores forskellighed til en fælles styrke?

To dage på Konventum, Helsingør – oplæg, workshop og fælles drøftelser på tværs af distriktets 21 lokalafdelinger

Sted: Konventum, Helsingør

Dato: Mandag 5. – tirsdag 6. oktober 2026

Deltagere: Formænd, næstformænd og andre fra distriktets 21 lokalafdelinger samt distriktsledelsen

Seminarstyrer: Foreningskonsulent Lise Høst, Ældre Sagens sekretariat

Indledning

Distrikt 10 København samlede for første gang alle 21 lokalafdelinger til et todages fællesseminar på Konventum i Helsingør. Formålet var at mødes om distriktets fælles arbejde – med særligt fokus på tre spor: mennesket i det digitale samfund, de nye frivillige, og hvordan vi gør vores forskellighed til en fælles styrke frem mod Ældre Sagens strategiperiode 2028–2032.

Dette referat samler hovedindhold og centrale pointer fra de tre spor – baseret på Louise Kambjerre Scheels oplæg (Spor 1), Lasse F. Petersens workshop fra Ingerfair (Spor 2) samt distriktsledelsens eget oplæg og den efterfølgende gruppeproces på dag 2 (Spor 3).

Dag 1 — Spor 1: Mennesket i det digitale samfund

ved Louise Kambjerre Scheel, chefkonsulent, Samfundsanalyse, Ældre Sagen

Louise indledte med at placere digitaliseringsområdet som ét af seks tunge dagsordener, hun som chefkonsulent arbejder med i Samfundsanalyse: digitalisering, kontanter, it-kriminalitet, digital sundhed, det private (banker, tele, apps) og en bred restgruppe (rejsekort som app, kobbernettet, posten). Alle seks hænger sammen i spørgsmålet om rettigheder og pligter for borgeren i et samfund, hvor meget er flyttet online.

Fortællingen vs. realiteten

Fortællingen om det digitale samfund er indbydende: lettere adgang, moderne borger, fri bevægelighed. Realiteten er langt mere mangfoldig. Digital udfordrethed kommer i mange versioner — den rammer på tværs af alder, livsfase, helbred, sprog og livskriser. Louise understreger, at det er præcis den brede fordeling af udfordringen, der gør opgaven så kompleks.

Befolkningsundersøgelsen 2023 — tal på problemet

Epinion og Ældre Sagen gennemførte i 2023 en undersøgelse med over 2.670 svar (overrepræsentation af 55+ årige, 2.012 telefonsvar og 658 mailsvar). Hovedresultater:

- Mere end hver tredje (35 %) føler sig udfordret af digitaliseringen
- Ca. en halv million danskere er i høj eller meget høj grad udfordret digitalt
- Hele 86 % mener, at det er vigtigt at kunne komme til at tale med et menneske
- Mere end hver fjerde (26 %) over 75 år oplever, at digitaliseringen gør, at de ikke kan klare sig selv
- 6–12 % oplever helbredsmæssige udfordringer, der gør det svært at bruge digitale løsninger — blandt 84+ årige er det 29 %

Konsekvenserne påvirker identitet og selvopfattelse, det sociale, det økonomiske, sammenhængskraften og medborgerskabet.

Hvad er konsekvenserne?

Louise opsummerede konsekvenserne under fem overskrifter:

- Truet retssikkerhed — næsten 400.000 danskere har opgivet at få en offentlig ydelse, fordi kontakten med myndighederne var digital
- Fald i tillid i samfundet — både i oplevelsen af det digitale nytteværdi og i tilliden til håndteringen af borgernes data
- Et demokratisk problem — digitaliseringen forskyder ansvar fra det offentlige system til borgeren og rykker ved magtbalancen
- Afhængighed af pårørende — både til offentlige og private gøremål
- Jagten på hjælp — hjælpen opsøges hos Borgerservice, frontpersonale og i sociale relationer

Kilder: IMR og ADD-projektet, Magtudredningen 2.0, Ældre i Tal (Ældre Sagen), samt ITU-studiet “Det skal du ordne på nettet — om digitalt udsatte ældre”.

Ældre i tal — og tal på hjælp

De 65+ årige udgør ca. 1.270.000 personer. Af disse er ca. 178.000 fritaget fra Digital Post, og ca. 101.000 har ikke MitID.

Ældre Sagens analyse fra februar 2026 (Ældre i Tal om it-anvendelse i befolkningen 2025) viser, at:

- Det offentlige: Hver femte adspurgte har haft brug for hjælp til Digital Post eller offentlige selvbetjeningsløsninger. Blandt de yngste (15–24 år) ville 74 % have behov for hjælp uanset, om kontakten var digital. Blandt de 80–89-årige havde 68 % primært brug for hjælp, fordi kontakten var digital.
- Det private: Ca. 40 % af de 75–89-årige ved ikke, hvordan de installerer en app (ca. 210.000 personer). Over 70 % af de 15–54-årige har hjulpet andre med deres private digitale løsninger — installation af apps (62 %), net-/mobilbank (51 %) og kontakt til private firmaer (34 %).

Det dobbelte benspænd

Louise fremhævede, at borgeren i dag står over for et dobbelt benspænd. De “gamle” benspænd — DJØF-sproget og læsefærdigheder/dansk som andetsprog — er stadig til stede. Oven i er kommet de “nye” benspænd: selvbetjening, chatbots, henvisning til hjemmesider, kortere åbningstider og henvisning til pårørende eller andre.

Hvad sikrer reel adgang? Louise var klar: Adgang til at tale med et menneske (telefonisk eller fysisk fremmøde), velfungerende post, velfungerende kollektiv transport og velfungerende telefoni.

Ikke-digitales udfordringer

Louise viste konkrete eksempler fra både den offentlige og den private sfære:

- Fuldmagtsinitiativ i FODS 2026–2029 — udbredelse og videreudvikling af Digital Fuldmagt
- Postskandalen i Odense: Over 50 breve fundet i privat skraldespand (Ekstra Bladet)
- Københavns Borgerservice: Tidsbestilling opfattet som succes, men Rådet for Socialt Udsatte slog alarm over, at ældre, socialt udsatte og borgere med handicap kobles af
- Ældre Sagen kræver gratis transport til de ikke-digitale, mens de venter på en fakturaløsning til Basiskortet (ikke klar til tiden, kommer først i september)

Ikke-digitales adgang til det private

Private aktører har tilsvarende udfordringer. Louise viste eksempler fra:

- Telenor: Ejerskifte som løsning for dem, der ikke kan få MitID — kundens pårørende overtager abonnementet
- Danske Bank: Kontantløst kaos med 40 meter lang kø foran Sjællands eneste kasseekspedition

Sagens kerne

Louise sammenfattede situationen i to søjler:

Det offentlige:

- Fravalgt MitID
- Fritaget digital post

- Fritaget digital selvbetjening

Tal: Digital post fritaget ca. 240.000 (heraf 178.000 65+ år). Har ikke MitID: ca. 120.000 (heraf 101.000 65+ år). Overvægten er ældre, men problemet er ikke isoleret til at være et ældreproblem.

Det private:

- Digital post via e-Boks, MitID, egne løsninger
- Digitale selvbetjeningsløsninger
- Kritisk infrastruktur: Banker (pligt til NemKonto — ikke ret til adgang til banken), telefoni (ikke ret til adgang til telefoni/internet), post, forsyning, forsikring, fornødenheder

Louise rejste det grundlæggende spørgsmål: Kan man være ikke-digital i dag? Ofte skrives kravet om MitID og MobilePay ind i kundaftalen hos de private aktører.

Et systemisk problem — og en lille analyse

Louise samlede analysen i et trærodsbillede med tre lag:

Konsekvenserne:

- Eksklusion
- Manglende adgang, frit valg og handlerum
- Afhængighed af andre eller behov for hjælp
- Umyndiggørelse
- Øget ulighed

Problemet:

- Stort fokus på udbredelse af digitale løsninger
- Mere selvbetjening, hurtig indtjening
- Det digitale virker i mange situationer = mindre kundekontakt
- Færre kunder har særlige behov = mindre fokus på de udfordrede
- Kundeanalyser tager afsæt i virksomhedens selvfortælling
- Det er en dårlig businesscase at have “besværlige” kunder — effektivisering og gevinstrealisering vægter tungere

Kerneårsagerne:

- 20+ års digitaliseringsstrategi uden reelt indsigt i befolkningen har formet fortællingen om det digitale menneske
- Digitaliseringen i samfundet er udrullet uden fastsættelse af individets rettigheder inden for privat kritisk infrastruktur
- Manglende fælles ansvar for digitalt udfordrede menneskers behov på tværs af politikere, myndigheder og private virksomheder

Ældre Sagen mener

Louise præsenterede Ældre Sagens politiske linje — hvad organisationen arbejder for:

“Der skal altid være et alternativ til den digitale løsning. Der skal altid være mulighed for at tale med et menneske.” — Ældre Sagens politiske linje

- Det offentlige: Der skal altid være mulighed for fritagelse, og den skal kunne bruges på tværs af alle offentlige myndigheder
- Det private: Der skal være adgang til privat kritisk infrastruktur for alle uanset digitale kompetencer (hvordan arbejder vi på)

Et aktuelt dilemma: fuldmagtsløsninger

Louise orienterede om Ældre Sagens høringssvar vedrørende lovforslag om ændring af lov om Digital Post. Positionen er dobbelt:

“For”:

Digitale fuldmagter er for mange en hjælp, og de efterspørges af mange.

Opmærksomhedspunkter:

- Digitale fuldmagter er ikke altid svaret — man skal grundlæggende have adgang til at kunne varetage egne interesser, uanset om man er digital eller ej
- Fuldmagter må ikke blive en nødløsning
- Fuldmagter skal altid betragtes som et tilbud og ikke en nødvendighed
- Presset på de pårørende er allerede meget stort
- Retssikkerheden skal altid være i højsædet

Afslutningsvis opfordrede Ældre Sagen til at undersøge muligheder for et simplere system.

Dialog: Hvad fylder hos jer?

Louise sluttede af med en åben dialog med deltagerne under overskriften “Hvad fylder hos jer?” — hvor lokalformænd og næstformænd kunne bringe deres egne erfaringer fra hverdagen i IT-cafeen, bisidderopgaven og det pårørende arbejde ind i rummet.

[Link til Louises plancher](#)

Dag 1 — Spor 2: De nye frivillige søger en attraktiv forening

Workshop ved Lasse F. Petersen, medejer og konsulent i Ingerfair

Lasse F. Petersen, 100-meter-mester i praktisk rekruttering, motivation og ledelse af frivillige og i at omsætte viden til handling i foreninger, har gennem de seneste 10 år holdt mere end 800 oplæg om rekruttering, motivation og ledelse. Hans tilgang er jordnær og

handlingsorienteret: deltagerne skal ikke blot inspireres — de skal have konkrete værktøjer, som kan bruges med det samme.

Ingerfair er engageret i et stærkt civilsamfund og arbejder for: 1) at udvikle bæredygtige frivilligmiljøer, 2) at nytænke deltagelsesmuligheder, 3) at skabe sunde arbejdspladser og 4) at styrke ledelse i civilsamfundet.

Dagens program og mål

Målet med workshopen: Deltagerne skulle gå herfra med nye perspektiver og konkrete næste skridt for deres egen lokalafdeling. Programmet var opbygget med vekslen mellem oplæg, borddialoger og fælles opsamling:

- 13.30 — Velkomst og rammesætning
- 13.40 — Oplæg: Frivilligheden er under forandring
- 14.00 — Borddialog og fælles opsamling
- 14.45 — Oplæg: Fra første møde til stærkt tilhørsforhold
- 15.05 — Borddialog og fælles opsamling
- 15.45 — Handleplan og næste skridt

Hvor er de frivillige?

Lasse indledte med et vigtigt tal-paradoks: Fra 2012 til 2024 er andelen af danskere, der laver frivilligt arbejde steget fra 35 % til 40 % (Frivilligundersøgelsen, Vive 2024). I samme periode er andelen af frivillige, der laver bestyrelsesarbejde, faldet ca. 20 % (fra ca. 5 ud af 10 til 4 ud af 10, Ingerfair 2026).

Konklusionen: Det er sværere både at rekruttere og at tilknytte engagement. Kulturen i fællesskabet spiller en meget større rolle, end vi tidligere har talt om.

Frivilligheden er under forandring

Det er ikke nødvendigvis, fordi nye frivillige vil mindre. De vil ofte engagere sig på andre måder. Generationer spiller en rolle, men livsfase, erfaringer og hverdagsliv betyder mindst lige så meget.

“Forventninger til fleksibilitet, mening, indflydelse og fællesskab er blevet mere forskellige. Opgaven er derfor ikke at finde én rigtig frivilligtype, men at kunne rumme flere måder at engagere sig på. Flere frivillig — færre hænder!” — Lasse F. Petersen, Ingerfair

Fem bevægelser i frivilligheden

Lasse opsummerede fem grundlæggende bevægelser i, hvordan frivillige engagerer sig:

- PLIGT → MENING
- LANGVARIGT MEDLEMSSKAB → FLEKSIBELT ENGAGEMENT

- HJÆLPE ORGANISATIONEN → GØRE EN KONKRET FORSKEL
- TILDELT ROLLE → INDFLYDELSE
- PASSE IND → KUNNE VÆRE SIG SELV

Pointen er, at det ikke er et enten-eller. Attraktive fællesskaber kan rumme begge dele.

Fem tendenser i engagementet

Frivilligheden er stabil, men engagementet har ændret sig:

- Fleksibilitet og flygtighed — flere vil gerne engagere sig, men i kortere perioder og med fleksible rammer
- Fællesskabet først — mange engagerer sig først gennem aktiviteter og fællesskaber, ikke direkte i bestyrelsesarbejde
- Fokus på opgaven — frivillige siger lettere ja til konkrete og afgrænsede opgaver end til brede roller
- Forskel for formålet — motivationen stiger, når frivillige tydeligt kan se meningen og forskellen deres indsats gør
- Frihed og indflydelse — flere ønsker indflydelse på opgaver og aktiviteter — uden nødvendigvis at binde sig til en bestyrelsespost

Paradokset

“Samfundet og mennesker forandrer sig konstant, mens foreninger holder fast i 'plejer' og fejrer mange års vedholdenhed.” — Ingerfair

Seks typer frivilligt engagement

Lasse introducerede en typologi over frivillige — påvirket af tendenserne flygtighed, fleksibilitet og fokus på opgaven. Typologien skelner mellem to akser: ledelse–instrueres vs. ejerskab–vil sætte rammen, og traditionel/klassisk vs. episodisk frivillighed:

- Den praktiske — praktiske hjælpere, vil have specifikke opgaver under ledelse af andre
- Den sociale — er der mest for det sociale, vil have klare rammer med mulighed for samvær og netværk, gode ambassadører
- Den spontane — vil have (relativt) kortsigtede og afgrænsede opgaver, som til- og fravælges fra gang til gang, ingen langvarig forpligtelse
- Den konventionelle — klassisk bestyrelsesmedlem, vil have ejerskab i en stærk struktur
- Den entreprenante — den typiske igangsætter, finder på nye projekter og initiativer, søger ofte selv penge og skaber netværk omkring sig
- Den kreative — en flyvsk frivillig, vil bruge sine kreative evner på en måde, der gavner fællesskabet og/eller sagen

Traditionel/klassisk frivillighed er svær at rekruttere, men nem at fastholde (høj tolerance over for struktur og rutiner). Episodisk frivillighed er nem at rekruttere, men svær at fastholde

(lav tolerance over for struktur og rutiner). (Kilde: “Sådan rekrutterer du frivillige”, Forlaget Ingerfair, 2018)

Borddialog 1 — Hvad gør os attraktive?

Deltagerne gik i grupper med tre spørgsmål:

- Hvad har vi allerede i vores lokalafdeling, som gør os attraktive for nye frivillige?
- Hvor kan vores vaner, aktiviteter eller måde at organisere os på gøre det svært for nye at komme ind?
- Hvad tror vi, at en ny 60–70-årig ville opleve som attraktivt hos os — og hvad kunne få personen til at gå igen?

Hver gruppe valgte én vigtig erkendelse til deling i plenum.

Forskellighed er mere end alder

Lasse understregede, at forskellighed er mere end alder. Fire dimensioner spiller sammen:

- Generation og livsfase: Hvor meget tid har jeg — og hvad fylder i mit liv?
- Erfaring og kompetencer: Hvad kommer jeg med, og hvordan får jeg mulighed for at bruge det?
- Motivation: Hvad giver mening for mig?
- Perspektiver og forventninger: Hvordan vil jeg samarbejde, have indflydelse og være en del af fællesskabet?

“Når nye mennesker kommer til, er forskelligheden ikke et problem, der skal løses, men en ressource, der kan bruges.” — Lasse F. Petersen, Ingerfair

Generationerne og internettets fødsel

Lasse viste en tidslinje over fem generationer med internettets fødsel som markør mellem Generation X (1965–1980) og Generation Y (1980–1995):

- Mellemkrigsgenerationen (1925–1945, 81+ år)
- Babyboomer (1945–1965, 61–81 år)
- Generation X (1965–1980, 46–61 år)
- Generation Y (1980–1995, 31–46 år)
- Generation Z (1995–2010, under 31 år)

For de tre generationer, der er mest relevante for Ældre Sagens frivillige, viste Lasse de bærende værdier:

Mellemkrigsgenerationen (81+ år):

Det nære fællesskab, hjælpe hvor jeg kan, loyalitet, pligt og ansvar, stabilitet, faste rammer, tilhørsforhold, man bliver og bidrager, foreningen som fællesskab.

Babyboomer (61–81 år):

Det brede fællesskab, ændre det jeg kan, optjent til det gode liv, engagement, indflydelse, ansvar, erfaring og kompetencer, socialt fællesskab, vil stadig gøre en forskel — men vil også have tid til sig selv.

Generation X (46–61 år):

Vil selv, karrieren i fokus, gøre en forskel, selvbestemmelse, fleksibilitet, meningsfulde opgaver, konkrete resultater, frihed frem for faste poster, balance mellem flere ting i livet, indflydelse på hvordan opgaven løses.

Fra første møde til stærkt tilhørsforhold

Lasse rammesatte hele den anden del af workshoppen med en central pointe, der vendte op og ned på et af foreningslivets mest brugte begreber:

“FRIVILLIGE VIL IKKE FASTHOLDES — DE VIL TILKNYTTES!” — Lasse F. Petersen, Ingerfair

Forskellen er mere end sprogbrug. Fastholdelse er noget, foreningen gør ved den frivillige — en strategi for at modvirke frafald. Tilknytning er noget, den frivillige selv oplever og vælger ind i. Det kalder på en helt anden kultur: Vi skal ikke bygge rammer, der holder folk fast; vi skal bygge fællesskaber, folk har lyst til at være en del af.

Rekruttering er derfor kun begyndelsen for de nye frivillige. Lasse viste rejsen:

“INVITATION / LILLE OPGAVE → FØRSTE MØDE → OPGAVE → RELATION → TILHØRSFORHOLD”

En ny frivillig vurderer hurtigt tre ting: Er der plads til mig? Er min tid godt brugt? Bliver jeg “optaget” i fællesskabet?

Lasse opfordrede deltagerne til at udfordre sig selv på næste bestyrelsesmøde med tre spørgsmål: Hvordan får vi nye ind? Hvad oplever de, når de kommer? Har vi spurgt dem?

En stærk velkomst — set fra den frivillige

Fem elementer i en stærk velkomst:

- Tydelig invitation: Hvad kan jeg bidrage med, og hvorfor er det vigtigt?
- Godt første møde: Er der nogen, der har ansvar for at tage imod mig?
- Reel plads: Bliver jeg bare ekstra hænder — eller en del af fællesskabet?
- Indflydelse: Kan jeg komme med idéer og sætte mit præg på opgaven?
- Plads til forskellighed: Må nye mennesker også være med til at forandre fællesskabet?

Borddialog 2 — Hvad sker der, når den nye kommer?

Deltagerne skulle forestille sig, at en ny frivillig møder op hos dem i næste uge:

- Hvad sker der fra vedkommende kommer ind ad døren?

- Hvad gør vi allerede godt for at få nye mennesker til at føle sig velkomne og værdifulde?
- Hvad kunne vi ændre for at give mere plads til nye idéer, erfaringer og måder at engagere sig på?

Hver gruppe valgte én konkret idé at dele i plenum.

Hvad gør I nu? — handleplan og næste skridt

Lasse afsluttede workshopen med en konkret handleplanssession under overskriften “Vores næste skridt mod en mere attraktiv lokalafdeling”:

- 1. Forestil jer om et år: Hvad kan man se, høre eller mærke, hvis I er blevet endnu mere attraktive for nye og eksisterende frivillige?
- 2. Vælg én ting, I vil ændre eller afprøve
- 3. Gør første skridt konkret: Hvad gør I? Hvorfor? Hvem tager initiativet? Hvornår?

Lokalafdelingerne blev også bedt om at notere: Hvad har I brug for hjælp eller støtte til fra Distrikt 10?

[Link til Lasses plancher](#)

Dag 2 — Spor 3: Hvordan gør vi vores forskellighed til en fælles styrke?

Faciliteret af Hugo Strunge Frank, Steen Ledsager og Susanne Andersen — distriktsledelsen

Distrikt 10's profil — tal på forskelligheden

Dagen indledtes med en gennemgang af distriktets profil. Distrikt 10 omfatter 21 lokalafdelinger og dækker ca. 10 % af alle Ældre Sagens lokalafdelinger og hele 17 % af alle organisationens medlemmer. Pr. 30. juni 2026 havde distriktet samlet 192.079 medlemmer.

Lokalafdelingerne i distriktet fordeler sig i tre størrelsesgrupper:

Store afdelinger (+ 10.000 medlemmer):

Amager 2300, Ballerup, Frederiksberg, Gentofte, Gladsaxe, København City, Lyngby-Taarbæk, Østerbro.

Mellemafdelinger (6.000–9.999 medlemmer):

Brønshøj-Vanløse, Hvidovre, Høje-Taastrup, Rødovre, Tårnby.

Mindre afdelinger (<6.000 medlemmer):

Albertslund, Brøndby, Dragør, Glostrup, Herlev, Ishøj, Valby, Vallensbæk.

16 af afdelingerne er solitærafdelinger — én pr. kommune. De fem københavnske afdelinger (Amager 2300, Brønshøj-Vanløse, København City, Valby, Østerbro) koordineres via KOU København.

Medlemsandelen af alle 50+ årige i de respektive kommuner varierer fra 32,2 % (bl.a. Amager 2300, Brønshøj-Vanløse, København City, Valby, Østerbro) til 50,3 % (Vallensbæk). Medlemsandelen af 65+ årige går fra 55,1 % til 74,2 %. Vækstraten i medlemstal spænder fra +1,1 % (Ishøj) til +5,7 % (København City) årligt.

Distriktet er fordelt på tre ÆSU'er:

- ÆSU Hovedstaden: København (Brønshøj-Vanløse, City, Valby, Østerbro), Frederiksberg, (Bornholm)
- ÆSU Amager-Vestegnen: Albertslund, Amager 2300, Brøndby, Dragør, Glostrup, Hvidovre, Høje-Taastrup, Ishøj, Tårnby, Vallensbæk
- ÆSU København Omegn Nord: Ballerup, Gentofte, Gladsaxe, Herlev, Lyngby-Taarbæk, Rødovre (samt KOU Egedal, KOU Furesø, Rudersdal)

Processen — tre runder og en plenumopsamling

Dagen var tilrettelagt som en struktureret gruppeproces med tre runder, hvor deltagerne blev fordelt i tre grupper med Hugo, Steen og Susanne som facilitatorer:

- Runde 1 (09.00–09.45): Hvem er vi, og hvad optager os?
- Runde 2 (10.00–10.45): Hvad kan vi lære af hinanden?

- Runde 3 (11.00–11.45): Hvad kan vi gøre sammen?
- Plenum (11.45–12.30): Fælles opsamling

Mellem hver runde var der kaffe og lokalebytte, så lokalafdelingerne på tværs af grupperne først drøftede deres egne udfordringer, derefter hvad de kunne lære af andre, og endelig hvad distriktet kunne gøre sammen.

Runde 1 — Hvem er vi, og hvad optager os?

Centralt spørgsmål: Hvad ser vi som den vigtigste opgave i lokalafdelingerne i det kommende år — hvor står lokalafdelingerne stærkt, og hvor er der brug for mere hjælp? Deltagerne pegede på:

- Tiltrækning og tilknytning af frivillige med de rette kompetencer er svært
- At have de rette frivillige er altafgørende for lokalafdelingens udvikling
- Ændringer i frivilligprofil vil udfordre afdelingerne
- Vi skal sikre flere suppleanter til bestyrelsesarbejdet
- Økonomien er en udfordring
- Der er (for) mange opfordringer fra sekretariatet om engagement fra lokalafdelingernes side — det opleves som pres
- Lokalafdelingerne er vigtige i lokalsamfundet, og det er det vigtigste indsatsområde — det landsorganisatoriske er ikke så centralt
- Prioritering — der kommer for mange udsendelser fra ÆS
- MemberSite — få det nu fikset!
- Hvor politiske skal vi være lokalt?

Runde 2 — Hvad kan vi lære af hinanden?

Centralt spørgsmål: Hvad har vores afdeling af erfaringer, metoder eller kompetencer, som andre afdelinger kan have glæde af? Grupperne fremhævede:

- Bedre overblik over de mange aktiviteter, som den enkelte afdeling udbyder, kan give inspiration til andre
- Arbejde mere på tværs
- Mere fokus på succesrater
- Hvordan forebygge, at vi presser de frivillige for meget?
- Kommunikation — medlemskontakt, udveksling af erfaringer
- Bisidder- og vejlederrollen — udvikling og praksis
- Den lokale organisation — hvordan vi tegner billedet — “blomsterdiagram” fremfor “kasser” kan give bedre overblik
- Formidling via kommunikation og marketing

Runde 3 — Hvad kan vi gøre sammen?

Centralt spørgsmål: Hvilke udfordringer kan vi bedst løse selv — hvilke kan vi løse ved brug af hinanden — og hvor kunne en fælles indsats gennem Distrikt 10 bringe værdi? Konkrete forslag:

- Være bedre til at koordinere og kalenderlægge, så aktiviteter ikke afvikles samtidig
- Flere temadage — både om generelle ÆS-emner og specifikke “faglige” aktiviteter inden for de enkelte aktivitetsområder
- Etablere erfagruppe på medlemskommunikationsområdet
- Nydanskere — hvordan kommer vi i gang? Tema- og erfamøder
- Beredskab — temadag med oplæg fra beredskabsstyrelse og myndigheder
- Digitalisering — integration og samarbejde på det socialhumanitære område — erfaringsudveksling
- Demensparathed blandt frivillige i lokalafdelinger — temadag

Plenum — fælles opsamling

I plenumrunden samlede distriktsledelsen op på dagens drøftelser. Seks hovedbudskaber tegnede sig:

Det er en stor styrke, at vi ER forskellige.

Vores vilkår er forskellige fra afdeling til afdeling.

Forskellige løsninger på problemer og udfordringer — vi skal være bedre til at erfaringsudveksle.

Synkronisering mellem landsorganisation og lokalafdelingsaktiviteter — prioritering, vi kan ikke alt.

Alle nye medarbejdere i sekretariatet bør i praktik i en lokalafdeling, så de får et reelt indtryk af vilkårene.

Tiltrækning af nye frivillige er den største udfordring.

Afsluttende perspektiver

De to dage på Konventum tegnede et billede af et distrikt, der står midt i flere samtidige bevægelser: Digitaliseringen rammer vores medlemmer på nye og mere systemiske måder end hidtil. Rekruttering og fastholdelse af frivillige kalder på nye tilgange — hvor forskellighed opfattes som ressource, ikke problem. Og lokalafdelingernes forskellige vilkår kalder på en bedre erfaringsudveksling på tværs.

Fra Spor 1 tog vi hjem med en klarere forståelse af det dobbelte benspænd, borgeren står i — mellem offentlige og private digitale krav — og af de konkrete politiske linjer, Ældre Sagen allerede arbejder efter.

Fra Spor 2 tog vi hjem med en konkret handleplan for egen lokalafdeling, en invitation til at prøve én ting af og en opfordring til at notere, hvor Distrikt 10 kan hjælpe. Og med Lasses centrale begrebsændring: *Frivillige vil ikke fastholdes — de vil tilknyttes*. En pointe, der ikke kun handler om sprog, men om den kultur vi står på og udvikler i lokalafdelingerne.

Fra Spor 3 tog vi hjem med en fælles erkendelse af, at forskelligheden er distriktets styrke — og med en række konkrete temaer, som distriktet kan arbejde videre med i de kommende måneder: Koordinering, erfagrunder, temadage om nydanskere, beredskab, digitalisering og demensparathed.

Særligt sidste budskab fra plenumrunden — at tiltrækning af nye frivillige er den største udfordring — bandt de tre spor sammen og peger ind i lokalafdelingernes og distrikternes videre arbejde frem mod Ældre Sagens strategiperiode 2028–2032 og Delegeretforsamlingen på Nyborg Strand 24.–25. november 2026.

*Distrikt 10 København · Ældre Sagen · Referat fra Fællesseminar 5.–6. oktober 2026
Palle Skov*